Jak to přišlo,

že dne 29. srpna roku 1819 o půl čtvrté s poledne Rakousko nebylo rozbořeno,

(Dokončení.)

"Já taky, ale lepších pět otevřáků než jeden." A Pohořák si přihoul ke dnu, zastrčil pokrčenou šňůru, bývalý a čtvrtý díl.

Na Sejkovu trhu už bylo plno. Policajt vedl Pohořáka s vozíkem sem a tam, Pohořák se s "panem kapráleem" neustále hádá, konečně nalezeno místo. Nikdy měval Pohořák na trh také sajlce, mísky, vejce mimo drůbež, dnes měl jen sahité stupice a holuby. Drůbežnictví bylo jeho hlavním obchodem. Pohořák byl tím zvláštním, ne zvlášť příjemným zápachem, jaký domácí drůbež má, celý prokáklý. Pomocníka kolem něho měla na několik kroků zcela určitý rázovitý.

Pohořák byl již stůl přes padesát. Učinil si sobě čtenář dle něčeho dříve proneseného poněti, že Pohořák vynikal jakous postavou mohutnou, lituju, že mu prostotvornosti jeho dát zcela věrné mou. Pohořák nevypadal tak, jako by se v jistárně chtěl s perkuly vrát o cenu. Byl postavy zdánlivě nadprostřední, k tři ponad nahrblé, a vic suše kostnaté než složité. Jeho suché tváře byly nekovicovými dálky tak hlubány, že by dobrosvědomější člověk byl snadno mohl připadnout na myšlénku poradit mu, aby si tváře dal trochu vydláždit. Zdále měl Pohořák drobně kostnatý, modravý kabát, jenž ale na některých místech, hlavně na zádech pod límcem a na levém rameně vypadal už jako nekostkované vyschlé bláto, pak umouněné zdálé pantalony, dole vždy hezky vyhrnuté, třeba by nebylo přelo až od osmi neděl. Hlavu kryla v zimě v letě soukenná, temná čepice, z jejíhož lemu vyčuhovala zatrčená akcízová poleta.

Pohořák ustlal slámy pod vozík do stínu a pes se na ni stočil. Pak vyndal a rozložil po vozíku své zboží. A pak se trochu narovnal a rozhlíd'.

"Panenko," oslovil vedlejší as odesátiletou prodávačku, "dejte mi tu trochu pozor, jo? Cesta mně vytrávila—jen hrníček brynd'ly!"

Zašel k blízkému kavárníkovi a vypil hrneček. Pak šel o tři krovy dál ke kořalníkovi, vysrknul své štamprle samožitné a vstrčil zahvíčku pro zásobu do kapsy. Pak koupil dvě makové housky, jednu pro psa, a teď je zas u svého vozíku.

"V pravo nebo v levo?" ptala se půjčovačka nízkých stoliček. Pohořák ukázal mlčky prstem, sedl ženě dobrák a usednul. Ruka sjela do levé kapsy u kabátu a vyňala dýmku a sáček. Šňůra u čéku se roztočila, dýmka nacpala, v pravé kapsy u vesty objevila se zkatulka sirek a Pohořák bafnul. Chutnalo. A teď se rozhled' po svém zboží.

"Kuřata dám po dvou dvacetnících, holuby po jednom," bručí pro sebe a baf.

Přistoup' zavalitý pan starý. Pan starý nebo paní stará, čili sládek nebo sládková poznají se neomylně dle toho, že za nimi služka nese putnu s měděnými obručemi.

"Zač máte ta kuřata?"

"Zač je mám?" mínil pohodlně Pohořák a přendal dýmku do druhého koutu. "To bych byl hloupý, abych to řekl. Ale prodávám je po čtyřiceti dobrých."

"I jděte blázne, co vám napadá. Po dvaatřiceti. Chcete? vezmu jich šest."

Pohořák zavrtí jen mlčky hlavou, usedne zas a baf. Pan starý se vzdálil.

"Pohořáku dnes to za to neprodáte," mínl sousední prodavačka, kterou byl dříve nazval "panenkou". "Nedržte se, je toho moc v trhu."

"I co je Ti, babo jedu do toho! Já si prodám zač chci. Hleď si svých vápenných pukavců, Pohořáka nebudeš učit prodávat!—Já kdybych neprodal nic, mám dnes už výdělek v kapse," dodal po chvilce, vyndal z vesty několik zlatek a třepal jimi ve vzduchu.

Panenka mlčí. Pohořák už taky, byť zlost svou spláknul kořalkou.

Paní se služkou.

"Po čem jsou kuřata?"

"Po čtyřiceti."

"Tak drahy! Po pětatřiceti.—Nejsou?"

Pohořák mlčí.

"No — ne vůte tak umíněný."

"Eh co, já za to nemůžu — já jsem si postavil hlavu a konec — jinak ne sou!"

"Milostpaní pojďme dál," pobídl služka, "vždyť jsou beztoho skoro seleny."

"Co — seleny — Ty jsi selena — Ty kočkale! — Moje kuřata hrajou všechny barvy," vzal náhlik kuřat ze nožičky a totl jimi ve vzduchu. "Ichachá!" Vzkřeď pomenky kolem dají se do hlasitého smíchu. Pohořák zepil slunc.

A tak to jde dál.

Teh Hine, Holubi a kuřata Pohořákova jsou napořád vzdor tkanuta. Někdy se konkuro Pohořák, jakoby tkanuť, přec po svém vozíku, a pak si zabručí: "Máte já za svou hlavu?"

Kořalka zaštěk zvdna přobit.

Přichází večerník. "Horky! horky!"

"Daj sem jeden!" Pohořák vezme pásek a snť jej. Mezi tím prodává nenáhlé a vedlejších horkých. Za chvilku se vrací k Pohořákovi.

"Pantáto, tři dobrákv za pět rok."

"Za jaký?"

Hokyně protějšt: "Vždyť jste jej teď snědl."

"Já že snědl' uzenku? To jste všichni blázni!"

Hádka. Pohořák kleje. Uzenkář furmoje hácken ve vzduchu a volá policajta.

Policajt: "Měl jste pásek?"

Pohořák vytřeštil na něho oči. "Měl."

"Tak zaplatte!"

"Toť se rozumí!—Teď jsem se zrovna upamatoval — vědl, pane kapráli—jsem starý chlap — mám už divnou hlavu."

V okolí smích. Ale Pohořák zasmušile sedá, několikkrát pro sebe zabědujo: "Ta hlava — ta hlava!" — pak dopije lahvičku a koupí.

Slunce pražl nemilosrdně. Pohořákovi je nevolno. Pohlédl na psa, kterak v stínu pod vozem spí —pomalu se seberc, přikryje kuřata a holuby plachetkou — vleze pod vozík — —

Už i "paní kejvavá", poslední to codenní kupec odnesla svůj nákup. Nůše a víka mizí, hokyně odnášejí své bedny s vejci. Policajt obchází a pobízí: "Skliz zet!"

Teď stanul před vozíkem Pohořákovým.

"Skliz zet, kdo je od vozíku," a chytil za vůz. Temné vrčení pod vozem. Policajt nahlédne tam a vidí Pohořáka, jak maje čepici pod hlavou, pokojně na slámě spí. "Pohořáku, vstávat!" a zatáhl jej za nohu.

V tom pes vyskočil a škubnul vozíkem stranou tak, že kolo šlo Pohořákovi přes ruku. Pohořák spí dál. Policajt se usmál.

"Poslouchejte, polejte ho trochu," volá na jednoho z metařů, kteří začali svou činnost. Chlamst! a půl konve vody vychrlilo se na zablahou hlavu Pohořákovu!

Pohořák sebou škubnul, usedl a protírá si oči.

"Vstaňte!"

Pohořák pomalu vstává. "Jsem nějak celý zmalátnělý — už jsem stár na to dření—"

"No tak půjdete, staroušku, se mnou. Tam se vyspíte."

"No, jak poroučejí." A Pohořák se chytil za voj a šel, kam ho vedl policajt, s hlubokým žalem v srdci.

* * *

Na půdě u Rumpálů rozechvělá schůze. Vzájemná se zapřisáhnutí, že k zradě nedojde nikdy a nikdy. Referát Jana Žižky z Trocnova: "Viděl jsem ho jak tady stojím — škubalo to mnou, ale nemoh' jsem mu pomoci!"—Jen Mikuláš z Husi scházel při schůzi, byl už na cestě k rakovnickým lesům.

Konce smrtelných úzkostí o šesté hodině k večeru. Namáhavě vlíkl Pohořák svůj vozík do vrchu a zastavil u krámu Rumpálovic. Prokop Holý naslouchal s bušícím srdcem za skleněnými, z krámu do bytu vedoucími dveřmi.

"Přišlo mně zle — musili mne zavést a tam jsem se trochu vyspal. — Musím zůstat přes noc v Širokém dvoře — byl dnes bídný trh—snad bude zítra lepší—"

O několik dní později nalezena v koutě vedle kašny nová bambitka. Nikdo nevěděl, jak tam přišla, a mluvily se divné věci.

A teprv as za čtyry neděle přitočil se Prokop Holý k Pohořákovi, táhnoucímu prázdný vozík z trhu a ptal se ho: "Pohořáku, kam jste dal těch šest zlatých?"

Pohořák zastavil. "Jakých šest zlatých?"

"No víte, co jsem vám dal, abyste nám — abyste mně koupil trochu prachu."

"Mně šest zlatých? — Josífku, Josífku—mně se zdá, že zkoušíte staré lidi—staré lidi zkoušet, to je hřích!" a vyzvlíhl kárně prst pravé ruky.

VEČERNÍ ŠPLECHTY.

(Z Novomlýnských povídek.)

Krásná, teplá noc červnová. Hvězdy se jenjen třepetaly, měsíc svítil tak vesele, vzduch byl samé stříbrné světlo.

Nejvzácněji jako by ale byl měsíc svítil na střechy Ostrahové ulice, myslím, že zrovna na tiché ty střechy sousedních dvou domů "u dvou slunců" a "Hlaholského sklepa". Podivné ty střechy, kvůli se dostaneš z jedné na druhou, a jsou samý kout, samý žlab, samé pokrčovánkí. Zvláště je zkaž prodlouhá střecha "u dvou slunců", tak zvaná sedlová, se dvojím štítem na ulici a dvojím do dvora. Mezi oběma jejmi štítovými je široký žlab, uprostřed přervaný příční chodbičkou přání. Nad tou chodbičkou je ovšem také zase střecha, pokrytá jako vše ostatní obřími prejnami, tvořícími po střeše sto žlábkových prahů. Z chodbičky jdou dva velké vikýře do onoho středního, širokého žlabu, který běží přes dům jako dobře rozčlenná cestička přes prostředek hlavy pražského elegánta.

Náhle jako by u vikýřů těch byla zapitřila myš.

A zas.

Teď se zároveň ve vikýři ke dvoru ohrácenem objevila hlava a pres mužská. Lehce se vyšvihnul muž ven a stál ve žlabu. Byl to ne ze dvacetiletý mladík suché, smělé tváře, černých kadeří, lehkého chmýří nad ústy; na hlavě měl fes, v ruce dlouhý, černý troubel a na něm sádrovou dýmku. Šedivý kabátek, šedivá vesta, šedivé spodky—Jan Hovora, posluchač filosofie, prosím.

"Myškuju a ponocárna je prázna," bručel. Pak pošel až ke komínu. Na komíně byl přilepen půlarch papíru. Najednou si přejel Hovora rukou očí a přihlídl blíž.

"Někdo tu byl, někdo mně vymě—" bručel zase, "ne—nevyměnil — je to můj papír. Ale—" a přihlídl ještě blíž. Teď se rukou klepnul do čela. "Ah — slunce mně mou báseň vytáhlo — je to misota! Zrovna jako Petřínu.—Nebohý Kupka, teď musí předvečer svého svátku strávit nepěván — a já měl tak pěkný nápad, sám sv. Antonín mně ho tento!" Strhl papír, shalil a hodil přes střechu.

Pak usedl, nacpal si dýmku a a zapálil. A natáhl se na teplé prejzy a opřel nohy o žlab.

Zas to zamyškovalo a Hovora odpověděl tímtéž zvukem neotočiv ani hlavy. Do žlabu se vyhoupnul jiný mladík. Menší, bledý, světlovlasý, s modrou čepicí na hlavě, jakou nosila technická legie kdys v roku 1848. Oděn byl v kazajku a spodky ze světlé plachtoviny; v ústech měl hořící doutník.

"Servus, Hovoro."

"Servus, Kupko."

"Co děláš?" a technik Kupka, budoucí inženýr, se pomalu natáhl vedle Hovory.

"Co dělám. Najedl jsem se nastavované kaše a teď čekám, až mně bude nanic.*) Co jsi večeřel ty?"

"Já večeřel jako pánbůh."

"A co večeří pánbůh?"

"Nic."

"E-hm! — Ale co sebou pořád vrtíš?"

"Eh, rád bych si tu zul boty. Alespoň zouvák kdybychom zde měli ve svém salónu, alespoň ten kousek nářadí!"

"Zouvák není nářadí, zouvák patří k rodině." Líně obrátil teď teprv Hovora ke Kupkovi hlavu. "Prosím tě," začal zase, "copak tu koutíš za cigara?—sprosté? nebo ty ještě sprostší?"

"Přece se mně náš salón líbí—je to krása stropu mínil Kupka.

"A tak laciný!"

"Čím větší byt, tím lacinější. Pánbůh má být největší a neplatí už pranic."

"Ty's dnes nějak zbožný před svým svátkem."

"Střechy, střechy—vy jste moje láska!" rozehříval se Kupka, šermuje doutníkem ve vzduchu. "Záviděl bych kominíkům, kdyby neměli přece jen tak jednostranně černý názor do lidského života."

Celý ten rozhovor šel volně, v pohodlných pauzách a hlasem jaksi přidušeným. Podivno, ve vysokém lese, na samotách, na horách člověk mimovolně přidušuje hlas.

"To je rozkošná noc," liboval si Kupka dále. "To ticho! — Dnes jezy šumí jako rekův sen. — A na Petříně ti slavíci —, je to jasání! Slyšíš?"

*) Nastavovaná kaše = rozmíchané brambory s trhanými krupkami.

"No, za tři dny je po svátém Vítu a pak je po klokotu.—Je to krkan! — Za žádnou cenu bych nechtěl bydlet takhle na Starém městě."

"Ha! Na čtyry míle kolem není tam ptáka. Kdyby si někdy z Úhelného trhu nepřinesli pečené husí stehno domů, nevěděli by ani, jak pták vypadá."

"Teprv jsou tu dva," zahučel v tom sonorní tenorbaryton ze vikýře.

"Novomlýnský—servus!" zvolali Kupka a Hovora.

Novomlýnský, muž více než třicetiletý, vylezl po všech čtyrech do žlabu, pohodlně, takřka kloub za kloubem.

"Zatracené!" hučel teď pomalu se narovnávaje, "tohle to pro mne není, tomu jsem nenavyk'." Novomlýnský byl výšky nadprostřední, hezky tělnatý. Jeho tvář byla smělá, hladká a kulatá, oči modré a uměvavé, pod nosem měl mohutné licousy. Na hlavě se mu houpal také fes, na těle měl černý kabátec a světlé spodky.

"No já si nemohu ve své ortlerové bundě lehnout na prejzy jako vy—zednte, jak se sluší!"

Kupka a Hovora už seděli. Na tvářích jejich byl dřívější, trochu strojený klid ustoupil lehkému úsměvu, dívali se na Novomlýnského s patrným zalíbením. Bylo zjevno, že on zde zvláštní svou vládne. Novomlýnský se usadil naproti nim, na svah druhé střechy a zapálil si doutník.

"Tak co děláte, hoši?"

"Chválím Malou stranu," spovídal se Hovora.

"Dívám se na město," prál Kupka, "na toho mrtvého muže s živým srdcem—"

"Teď už myslí ale každý, že se může dívat na město," nálibí se Novomlýnský. "Dát vás k cifrám do oufadu jako mne!" V zvučném hlase jeho nebylo pranic přidušeného, pranic utlumeného, Novomlýnský by byl také ve vysokém lese, na samotách a na horách harašil zcela stejně upřímným hlasem svým. "Copak je nového? — ano, poslouchejte je to pravda, že se Jákl včera u Císařského mlýna topil?" — a obličej jeho se rozesmál.

"Zcela do opravdy," kýval Hovora s úsměvem, "plave jako mlýnský kámen. Zrovna vedlé mne sklouzl po tůně—zachrochtalo to strašně, vyskočily bubliny—to jsme se s ním natahali, viď Kupko! Pak jsem se ho ptal, co si tak myslel, když se topil, a on řekl, že prý se tomu musil smát—proto tak chrochtal."

Všichni se rozesmáli, smích Novomlýnského zrovna zvonil.

"A co to byl dnes za rámus u profesorů," ptal se Novomlýnský zase. "Vy jste pak odcházel odtamtud Hovoro."

"Moc pikantní," špoutil Hovora ústa. "Paní profesorka přišla muži na psaní, schované v psacím stolku. Bylo od ženské, plno ohně a lásky—od paní profesorky samé. Poslala mu je před dvaceti lety a dnes na něj přišla a bylo — podnes nerozpečetěné! Pomyslete si, jak byla uražena!"

"Jednoaktová veselohra," usmál se Novomlýnský. Natáhl nohy a zabručel na Kupku. Kubka byl totiž mezi tím došel až na konec žlabu, sehnul se tam trochu a hleděl někam do dvora. Teď se již zase vracel, patrně uspokojen výsledkem z výpravy své. "Kupko, kam Vás to tam vždycky čerti nesou? kam se to díváte—Vy slítnete ještě jednou!"

"Kam se dívám? Ke knihaři se dívám. Vy ani nevíte, že čte už po dvacet let den co den na večer životopis Husův, že pokaždé při tom pláče. Díval jsem se, jestli se už dnes rozplakal; ještě ne!"

"Hlouposti, kdyby jste si všímali něčeho jiného než knihařů, vy mladíci," a Novomlýnský zaluskal prsty. "Jestli pak jste si už všimli té nové kojné naproti u hrnčířů, to je holka, jak? Ale je jako žluva, nedodrží."

"Novomlýnský je jako dobrá hospodyně, s děvečkami má největší kříž," litoval Hovora s tváří opravdovou.

"Ba že má kříž ani se nevyspí. Ráno je už o páté na ulici — nejhezčí děvečky chodí jen časně z rána pro vodu, aby jenikdo neviděl s putnou.

"Miňte, já umím rychle spát a a proto jsem časně vzhůru. Ostatně," a Novomlýnský oklepával pomalu doutník o prejzu a mluvil teď s patrnou zálibou, "bývalo, bývalo! — Já býval nesmírný elegán, osm párů rukavic jsem zrujnoval za rok.—No, je pravda, já mám pozad ten malér, že mám u holek štěstí. Máte za to, že jsem tak hezký? Přál bych vám, vy nedovralů štěhata, abyste mne viděli! Když já dělám vyvolat lásky, je zrovna hříšno na mne se podívat. — Ale," pokračoval zas rychleji, "hoste mne přece nějím! Na kom pak je dnes řada, aby určil předmět pro zábavu?"

"Na Jáklovi."

"To tedy nepřijde," mínil Novomlýnský zcela určitě. "Měli jsme jednou spolek na večeře, kdyby den měl večeři platit někdo jiný. Ten, na kterém byla řada, nepřišel nikdy." Pozdvihl při tom náhlou hlavu k hřebenu protější střechy. "Utopenec!" zvolal jako by střelen. Kupka a Hovora se rychle ohlédli.

Tam nad hřebenem stromů třetí lípa a pod ním se smál Jáklův hrozný, červený obličej na celé kolo.

"Honem sem, honem!" volali vášnivě hesdnici.

Jákl se pomalu vyvyšoval nad hřeben. Teď bylo vidět ramena, teď už prsa, teď život.

"Není ho konce," bručel Novomlýnský, "ten chlap by moh' vycházet v pokračovánních."

Teď se přešinula pravá dlouhánská noha, teď levá, v tom obě sklouzly a se strašným rachotem se svalil Jákl po střeše do žlabu, k nohoum svých přátel.

Přátelé se vřlavě rozesmáli. Zdálo se, že se směje celá střecha, ba i ten měsíc tam na hoře na nebi.

(Dokončení bude.)

Nemrou v domě.

"Rough on Rats" vyhubí krysy, myši, šváby, mravence, slimáky, mole, polní myši, hmyzy, etc. V lékárnách.

První Český

Sklad prken

a dříví.

Nížepsaní oznamují tímto, že mají na skladě velký výběr stavebního dříví, všeho druhu, dvéře, okna, vápno, papír a vše do oboru toho patřící. Naše motto budiž:

Malý výdělek a častý prodej.

Doufáme, že krajané naši nás svou přízní poctí a že nebudou kupovati v Anglicích, když u nás koupí za tu samou cenu a dříví lepšího druhu. S úctou

Novotný a spol.

DO SCHUYLER A OKOLÍ!

Dáváme tímto v známost, že jsme otevřli obchod v místnosti p. Lapáčka, vedle hostince Vávrova, kdež máme na skladě

Kamna a všeho druhu zboží železné a plechové

do oboru toho náležející. Prodáme lacino hotově, an vše za hotové a lacino nakoupili. Přijďte se přesvědčit, prvé než jinde koupíte.

Naše motto: Malý výdělek, častý prodej.

Poroučejíce se v přízeň ct. obecenstva, znamenáme se v úctě,

Svatek & Kubík.

DO SCHUYLER A OKOLÍ!!

M. F. Bednář,

sedlář a řemenář

ve Schuyler, Neb.

Odporučí služeb a výrobků ch všem rodákům.

V. Malý,

—ve—

SCHUYLER, - NEBRASKA

Prodává všeho druhu zboží za ceny vždy nejnižší, kdo by chtěl koupit zboží střižné, Grocerie, boty, střevíce, rukavice, čepice, klobouky a drobnosti všelíké, udělá dobře, když se tam dříve podívá než jinde koupí; máslo a vejce se vždy berou za tržní cenu na výměnu za zboží.

Nová firma ve Schuyler.

True & Cady

kteří převzali obchod bývalé firmy Somme True, žádají laskavě české obecenstvo, by navštívilo a prohlédlo jejich nový krám, jejíž zvětšený sklad zboží v každém oddělení, obzvláště v podzimním a zimním zboží. Naší snahou vždy bude nejkojitlí každého jak v ceně tak i v dobrotě zboží. Náš český klerk Fr. Shonka, obecenstvu známý co spolehlivý a službovlný, bude vždy po ruce ochotně každému posloužiti. Neopomeňte naše navštíviti a naše zboží prohlédnout dříve než koupíte jinde.

CHCI

5000 tučných prodejných prasat

vážících 200 liber a přes, za které zaplatím nejvyšší cenu trhovou a přičiním se, aby styky obchodní byly oboustranně uspokojivé.

První ohrada na jih od staré.

B. S. BLISS, Schuyler, Neb.

Jos. Zerzan

VEŘEJNÝ NOTÁŘ

—a—

Jednatel pojišťovací

—ve—

SCHUYLER NEB.

Prodává přeplavní listy. Obstarává řešení stížní listy pro Amerikany i Evropu. Vyznává peněžní podíly z Čech, Moravy a Vídně za všech měst a míst v Evropě. Zadává o bonne steady; vyhotovuje zápisy, kontrakty, mortgage, endovry a jakékoliv úřední písemnosti správně a spolehlivě.

Vaše zpisovací představení stroje přímo

Dobrý lék domácí!

ZCELA ČISTÝ.

NEŠKODNÝ I NEJŮTLEJŠÍM!

Pilným užíváním byli sim SOUCHOTINY VYHOJENY, když všechny jiné léky a lékaři nespomáhali.

Wm. C. DUDLEY, obchodník z Bowling Green, Va. píše: Ve Allen's Lung Balsam jsem se osvědčil, že Long Balsam vyléčil mému synovi jeho ze souchotin, když lékaři, jak vidíte, nemohli. Jsem ochotný vyjádřit se o tomto výtečném lékařství mému jej vlastní.

Wm. A. GRAHAM & Co., velkoobchodníci s lihy, Zanesville, Ohio, píše o výtečné Wistiaro Freeman, nejmodlitbě, který vlivu byl zázračně příznivý v nejvyšším stupni po 12 roků. Long Balsam jej vyléčil, jako mnohé jiné.

Dobrovolné odporučení od Dubuque Herald.

Allen's Long Balsam jest oblíbeným lékem v Dubuque a okolí. Lékařství a zdraví jsou nejvyšší a nejdražší zboží. Lék pro plicní nemoci, zkrátka velmi příznivé vlivy a Allen's Long Balsam, že má nejvyšší odbyt, jsou to nejlepší odpovědi, jsou to nejlepší odpovědi. Dubuque jeho lékařské vlastnosti ukázaly mnohé a vlastní zkušenosti, an jej po dlouhou dobu v rodině vlastní používáme.

Co čistitel nemá lék sobě roven?

Na prodej u všech lékařů.

DO CRETE A OKOLÍ.

Čeněk Duras

veřejný notář

vyhotovuje všechny právní listiny spolehlivě a levně vymáhá dědictví z Evropy a zvláště z Čech, obstarává

přeplav

po nejlepších parolodích z Evropy do Ameriky i nazpět jakož i všechny do oboru jeho sáhající záležitosti.

Čeněk Duras

na Státní Bance v Crete, Neb.

Státní banka Nebraska

V CRETE, NEBRASKA

jejímž ředitelem nyní jest

ČENĚK DURAS,

obstarává všechny bankovní záležitosti, přijímá vklady, půjčuje peníze, vystavuje směnky na všechna místa Ameriky, Evropy, hlavně pak do Čech a Rakouska vůbec.

Ostatními úředníky jsou: F. I. Foos, president; D. B. Perry, náměstek; G. D. Stevens, kasír; C. A. Caldwell, výpomocný kasír.

Ředitelé: — F. I. Foos, D. B. Perry, Thos. Doane, Chas. Band a Chas. W. Doane.

POZOR VE SCHUYLER!

Dobře jísti, dobře píti, To jest dobré živobytí
A kdo to chce, musí k

J. JANEČKOVI

DO SCHUYLER, COLFAX CO., NEB.

Mám vždy v zásobě vše co nejlepší. Pivo jako malvaz, Schuylerské i milwaucké; kořalku z Kentucky, kterážto jest v celé zemi za nejlepší uznávána; vína z California, které ve velké míře vždy nakoupím levně za hotové a mohu levněji prodat než kdo jiný. Mimo to nejfajnější havanské cigara, dobrá česká strava a čistá postel, jsou u mně k nalezení a pro ukrácení chvíle stojí tu pěkný kulečník, rozličné jiné hry, ani harmoniku a jiné tištrmenty nevyjímaje. Pro potahy všelikolivých mých krajanů mám teplé stáje k dispozici. Vábec, v mém ostinci nalezne každý co jen ráčí. Proto krajané, domácí i kteří cestujete, neopomeňte na mě vzhlédnout. J. JANEČKA.

PREMIE PRO ROK 1883.

Jak obyčejně i letos poskytujem našim odběratelům, kteří na celý tento rok předplatí, premie. Obyčejné premie naše, jsou kalendáře a každý předplatitel obdrží kalendář **zdarma.**

Kalendářů Našinec a Koleda

máme již zásobu skrovnou a proto kdo chce jeden z nich obdržet, učiní nejlépe, když hned předplatné své zašle.

Mimo kalendáře máme ještě něco výtisků románu GUSTAV, aneb Pařížské kvítko ve víru lásky. Humoristický román od Pavla de Kocka. 532 stran, cena 50 centů.

OVOCNÁ ZAHRADA, čili nauka o pěstování ovocných stromů. Příruční kniha pro hospodáře, zahradníky, též pro ty, jenž se s ovocnářstvím zabývají. Dle vlastních zkušeností i mnoholetých sepsal Tom. Juránek. 184 stran, cena 50 centů.

Premie za doplatek.

Kdo by si nepřál žádnou z výše zvedených premií a mimo ni raději by měl román Husité, Poslední Táborita a neb Libuši, poskytneme tyto za nepatrný doplatek a sice:

HUSITÉ, čili Čechy od roku 1414 do 1424. Historicko romantický obraz od Karla Herloše. Přeložil Dr. J. B. Pichl. Oddělení první Jan Hus, čítá 296 stran. Cena 75 centů. Oddělení druhé Jan Žižka, 336 stran. Cena 75 centů. Oba díly tohoto výtečného vlasteneckého románu obdrží předplatitelé co premii proti doplatku 50 centů.

POSLEDNÍ TÁBORITA.

aneb Čechy v patnáctém století. Historicko-romantický obraz od K. Herloše. Dva díly. Cena $1.00. Co premie (na místo kalendáře) za doplatek 50 centů

Libuše,

výborných to románů, máme letos na vybranou 8 běhů neb ročníků. Cena běhu Libuše, 6 knih, obsahujících 1000 až 1300 stran románů, jest pro odběratele 60 centů. Co premii obdrží i celoroční předplatitelé za doplatek 10 centů ku krytí poštovného.

Pro neodběratele, neb ty kteří předplacenou nemají, obnáší cena běhu Libuše $1.00.

Obsah běhů, které na skladě máme, jest následující:

Ročník I: DVĚ MATKY, ROMÁN od Žofie Svarcové, 2 díly. — VYNIKAJÍCÍ ŽENY MIMO KRUH RODINY. Od L. Simáčkové. RODINA, JEJÍ STAROSTI A RADOSTI. Od Bedřišky Bremerové, 2 díly. — JOHANA Z ROŽMITÁLU, MANŽELKA JIŘÍHO Z PODĚBRAD. Od V. Lužické. Celkem 6 svazků, obsahujících 1296 stran.

Ročník II: LAMPÁŘOVA SCHOVANKA. Americký román od M. Kamlagové, 3 díly. — VDOVA A DĚTI JEJÍ. Román od Žofie Svarcové. ZE ŽIVOTA ŽENSKÉHO. Výbor spisů Ottilie Wildermuthové. — SLIČNA Z MALFEIRU. Novela z francouzského od Josefíčky Arnaudové. Celkem 6 svazků, obsahujících 1140 stran.

Ročník III: SVĚŘENSKÝ STATEK. Román od Emilie Flygaré Karlénové, 4 díly. — JINDŘICH DUNBAR. Roman ze života, 4 díly. Celkem 8 svazků, obsahujících 1182 stran.

Ročník IV: TEN PRAVÝ. ROMÁN od M. Žofie Svarcové, 4 díly. — SKJUTSKÝ HOCH. Román Emilie Flygaré Karlénové, 2 díly. Celkem 6 svazků, obsahujících 1044 stran.

Ročník V: JANE EYRE, SIROTKA (JANOVINY), 4 díly. SLEPÝ ŽIVOT, 2 díly. Celkem 6 svazků, obsahujících 1056 stran.

Ročník IX: O SLÁVĚ HERECKÉ, Novela od E. A. Vinkovetského, 2 díly. ANNA PRAWDOLIBOVÁ. Humoristický románek od Julie Podlipské, 1 díly. — SLAVNÝ HOSTINSKÝ. Zpisy od Julius Zeyera. — DIV BÝK A MALÁ KRÁLOVNA. Od V. Lohmeyer. Celkem 6 svazků, obsahujících 1007 stran.

Ročník X: TAJEMSTVÍ ŽIVOTA. Novela z anglického od Ad. Mauerové. Tajemství V. E. Maurer. 2 díly. 6 svazků obsahují celkem 1008 stran.

Ročník XI: JAROSLAV SVERNIN. Historický románek od Julia Pohlíškové. 1 díly. VÉRA 1 díl. Románky od V. Lohmeyer. 4 svazky.

Ročníky VI, VII a VIII: zjeno rozprodány.

Knihy na prodej.

Mimo výše uvedené ročníky máme ještě všechny dosavadní ročníkové knih na prodej za ceny tištěné v cenníku.

DVOJÍ ZAHRADA, 700 stran s obrázky, nejlepší zahradnická kniha. Cena 50 centů.

TAJEMSTVÍ NEW YORKU, nejvíce čtení v celém Evropském. Nejlepší románek. 600 stran, cena 1.00.

TAJEMSTVÍ NEW YORKU, druhý díl, 600 stran, cena 1.00. Obě za komplet za $2.00.

ČESKOAMERICKÁ KUCHAŘKA, obsahuje 1000 výborných recepty, 1 vyobrazení. 5 a 6 vydání. Cena 50 centů.

ANNA KARENINA, románek od hraběte Tolstého, 700 stran, cena 50 centů.

JOSEPHINE, historický románek od E. A. Vinkovetského, 400 stran, 50 centů.

POVÍDKY A NOVELY Boženy Němcové, 475 stran, 60 centů.

SVOBODA PODZEMKEM, od Zdenka Tobiše, Humoristický románek od Zikmuna, 140 stran, 50 centů.

KOMÁŘ LAMMAN, románek od Karlénové, 440 stran, 50 centů.

SVĚTNÍCKÝ ABERTŮV, románek od Karlénové, 324 stran, 50 centů.

PAVEL TERNING, románek od Karlénové, 400 stran, 50 centů.

ZÁSTUPCE, románek od Karlénové, 304 stran, 25 centů.

HOŘMAVÁ ŽENA, románek od Karlénové, 276 stran, 50 centů.

HŘÍŠE TYSTELENSKÁ, románek od Karlénové, 500 stran, 50 centů.

SOUKROMNÍCI, románek od Karlénové, 408 stran, 40 centů.

VALDEMAR KLEIN, románek od Karlénové, 174 stran, 15 centů.

BURNOVNÍ ŠPEKULANT, románek z francouzského od A. D. Lavergne, 2 díly, 408 stran, cena 25 centů.

NÁBOŽIVOSTI, románek od Žofie Švarcové, 54 stran, 10 centů.

POVÍDKY ZE ŽIVOTA od F. Š., 190 stran, 15 centů.

OPUŠTĚNÁ, románek od Žofie Švarcové, 210 stran, 20 centů.

OSTAPEK, románek ze života polských emigrantů, 190 stran, 20 centů.

PENÍZE A DUCH, americký románek od Hopkinsa, 224 stran, 25 centů.

TAJEMSTVÍ LADY AUDLEYOVÉ, románek z angl. od Braddonové, 540 stran, 50 centů.

KNIHA PRO HOSPODYNĚ, od dr. J. Lombla a j., 394 stran, 50 centů.

NOC NA JEZERU BULARSKÉM, románek od Karlénové, 1080 stran, $1.00.

PANENSKÁ VĚŽ, románek od Karlénové, 78 stran, 60 centů.

PORUČNÍK, románek od Karlénové, 726 stran 50 centů.

POUSTEVNÍK NA SKÁLE SVATOJANSKÉ, románek od Karlénové, 780 stran, 60 centů.

BEZEJMENNÉ, románek z angl. od Collinse 580 stran, 50 centů.

ČTĚTE!

TO ZDE JEŠTĚ NEBYLO!

Všechny výše uvedené knihy jsou jak vidíte, velmi levné. Však tím, kdož knihovny sobě zakládají neb rozmnožiti je chtějí, jednotlivým neb spolkům, poskytneme ještě zvláštní výhody. Když totiž všechny knihy v předcházejícím seznamu vypočtěné odebérou, poskytneme celou třetinu srážky z ceny. Všechny stály by jednotlivě $16.80, kdo všechny odebře, poskytnem je za $11.20.

Pomyslete!

Třicet dva knih, většinou knih velkých, čítajících průměrem 500 stran každá, vezměte knih zábavných a užitečných, pouze za $11.20, průměrem jedna za 35 centů.

CO PREMII

místo kalendáře neb jiné, poskytneme kteroukoliv z knih těchto, jež má cenu 60 centů a neb cennější za doplatek rozdílu; totiž, jestli si kdo přeje knihu výše uvedenou mající cenu 60 centů, obdrží ji když pouze s předplatným doplatek 10 centů, jestli chce premii dolarovou, obdrží ji za doplatek 80c., jestli chce dvě 25 centové, obdrží je zdarma atd.

Jiné knihy.

Mimo těchto máme též následující knihy na skladě:

JONÁŠŮV SLOVNÍK česko-anglický i anglicko-český. Důkladná a velmi tlustá pomůcka k učení se řeči anglické. Čítá skoro 1200 stran a stojí vázaný jen $3.50.

DĚJINY AMERICKÉ, čili obrázková dějepisná čítanka. Sestavil F. B. Zdrůbek. Jsou to stručné a u plné dějiny Spojených Států, od odkrytí Ameriky až do roku 1876. Též připojena ústava Spojených Států. Kniha opatřena jest četnými mapami, vyobrazeními a podobiznami všech čelnějších v dějinách mužů. Čítá 288 stran a prodává se pěkně vázaná za cenu velmi levnou, pouze $1.15.

PRVNÍ ČÍTANKA pro školy česko-americké. Sepsal Národní učitel. Páté opravené a rozmnožené vydání. 116 stran, 35 centů.

DRUHÁ ČÍTANKA pro školy česko-americké. 134 stran. Vázana, cena 40 centů.

DOMÁCÍ LÉKAŘ dra. Jind. Felixa Paulického. Naučná kniha pro nemocné i zdravé, jak šetřiti se, když zdraví ubývá a nemoce povstalé pomocí jednoduchých domácích prostředků vyléčiti chceme, s připojeným návodem k ošetřování nemocných a křesení zdánlivě mrtvých. 612 stran v plátně dobře vázaná, cena $2.00.

AMERICKÝ BESEDNÍK, první sbírka proslovů a deklamací pro obecné pohlaví, k rozmanitým příležitostem. Sestavil A. Jurka. 480 stran, vázaný, pouze $1.25.

ZÁKLADOVÉ ČESKÉHO PRAVOPISU A MLUVNICE. Pro školy Česko-americké. Sestavil F. B. Zdrůbek. 92 stran, cena 25c.

ZPĚVNÍK česko-americký, sbírka písní národních, společenských a zábavných, českých i amerických s českým překladem. 290 stránek, cena 65 centů.

Po jednom výtisku jen

máme následujících spisů a kdo si je přeje, nechť bez odkladu se přihlásí:

VZORNÉ DÍTKO, sbírka